

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton/Kanton Središnja Bosna
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 117063 21 Kž 2
Novi Travnik, 01.02.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, Zuhdije Ćosić i Darmina Avdić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mironije Jozak, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog O. L. zbog krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi kantonalnog tužioca u Travniku broj T06 0 KTŽ 0018826 20 2 od 23.11.2020. godine, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 117063 19 K 2 od 16.10.2020. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 01.02.2021.godine donio je sljedeću

PRESUDU

Žalba kantonalnog tužioca u Travniku odbija se kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 117063 19 K 2 od 16.10.2020. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 117063 19 K 2 od 16.10.2020. godine, po članu 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: ZKP FBiH), oslobođen je od optužbe O. L., zbog krivičnog djela djela Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: KZ FBiH, činjenično opisano u izreci te presude. Istom presudom na osnovu odredbi člana 203. stav 1. ZKP FBiH, odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava, a po članu 212. stav 4. ZKP FBiH, oštećena A. L., s imovinskopравnim zahtjevom upućena je na parnicu.

Protiv te presude, u zakonskom roku, izjavio je žalbu kantonalni tužilac u Travniku (u daljem dijelu: tužilac), koji žalbom prvostepenu presudu pobija zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se žalba uvaži pobijana presuda ukine i odredi održavanje pretresa pred drugostepenim sudom, u kojoj žalbi nije traženo da budu obaviješteni o sjednici vijeća.

Odgovor na izjavljenu žalbu nije podnesen.

Nakon što je ovaj sud na sjednici vijeća održanoj u skladu sa članom 319. stav 8. ZKP FBiH, ispitao pobijani dio presude u granicama žalbenih prigovora, u smislu čl. 321. ZKP FBiH, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, odlučio je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Nisu osnovani prigovori žalbe tužioca, upućeni pravilnosti i potpunost činjenične osnove pobijane presude. Analizu dokaza koju je izvela pobijana presuda i zaključke koje je iz te analize izvela, ovaj sud u svemu prihvata.

Pobijajući prvostepenu presudu, iz ovog žalbenog osnova, u osnovi žalbe tužioca se ističe da je pogrešan zaključak prvostepenog suda iz pobijane presude, da nema dokaza da optuženi O. L. nije postupio na način na koji ga tereti optužba i time počinio krivično djelo za koje se tereti, uz tvrdnju da na temelju izvedenih dokaza, prvenstveno iskaza svjedoka oštećene A. L., pa i iskaza svjedoka R. R., R.Đ. i M. Š. policijskih djelatnika, kao i ljekarskog uvjerenja, izdatog od JU „Bolnica“ Travnik, Hirurška služba broj 6790/2016. godine od 31.07.2016. godine, na ime oštećene A.L. proizilazi da je optuženi počinio krivično djelo za koje se tereti na način kako ga tereti optužba, pri čemu se u žalbi vrši sopstvena analiza i ocjena izvedenih dokaza.

Međutim, pravilno prvostepeni sud, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nakon ponovljenog postupka i izvođenja svih, pa i novih dokaza, navodi i zaključuje da se samo na osnovu izjave svjedokinje oštećene A. L., na čijem iskazu žalba istrajava, u konkretnom slučaju, nije mogla donijeti osuđujuća presuda. Ovo zbog toga što njena izjava nije na nepouzdan način potvrđena, niti jednim kako subjektivnim, a tako ni objektivnim dokazom u vidu spomenutog ljekarskog uvjerenja, izdatog od JU „Bolnica“ Travnik, Hirurška služba broj 6790/2016. godine od 31.07.2016. godine, na ime oštećene A. L. na kojem se ukazuje izjavljenom žalbom tužioca. Naime, oštećena navodni fizički napad optuženog za konkretni slučaj, opisuje na drugačiji sasvim teži način nego, što mu se to stavlja na teret potvrđenom optužnicom, pa povodom konkretnog događaja vezanog za konkretnu optužbu, navodi da joj je optuženi stao nogom za vrat, udario je po tijelu i glavi, bučicom i peglom, da joj je to učinio više puta zadavši joj veći broj udaraca. Pravilno prvostepeni sud u pobijanoj presudi, po ocjeni ovog suda, da takvi udarci kod oštećene objektivno su morali ostaviti vidljive i uočljive povrede, koje bi od svakog neposrednog očevidca u tom momentu bile zapažene, a pogotovo stručnim licima koji su sačinili ljekarski nalaz, na kojem žalba istrajava. Takve povrede koje su joj navodno nanesene od strane optuženog, nije primjetio ni svjedok Rac Radislav policijski službenik, koji je došao na lice mjesta u stan oštećene po njenoj prijavi, a koji je na glavnom pretresu izjavio da mu je oštećena ispričala da ju je napao suprug i da ju je više puta udario u predjelu glave i po čitavom tijelu, te naveo da mu je oštećena spomenula da ju je optuženi udario peglom i tegom. No ovaj svjedok je kategoričan u svom svjedočenju da je kod oštećene primjetio samo malo krvi i da ju je uputio da obavi ljekarski pregled i izvadi nalaz, te je o svemu sačinio službenu zabilješku, pri kojoj je ostao i na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom. Ovaj svjedok je još izjavio da je taj dan obavio razgovor i sa optuženim kojeg je zatekao u kancelariji u policijskoj stanici, kada se vratio sa terena, te da mu je tada rečeno da je i optuženi prijavio slučaj o konkretnom događaju o čemu je on sačinio službenu zabilješku. Obavio je sa njim razgovor koji je također prijavio da je napadnut od svoje supruge konkretno A. L. No ovdje treba posebno naglasiti da ovaj svjedok je u svom svjedočenju ustvrdio i to da u stanu gdje se odvijao konkretni događaj koji opisuje A.L., on nije

zapazio nikakvu peglu, niti tegove. Upravo zbog tih činjenica prvostepeni sud i pobijanoj presudi, pravilno zaključuje da svjedokinja A. L. konkretni događaj, opisuje na puno teži način nego se to optuženom uopće stavlja na teret, Iz navedenog nalaza izdatog na njeno ime, ne proizilaze kod nje jasno izražene povreda na glavi, tijelu, niti po njenom licu, u koje predjele tijela tvrdi da je udarana. Dakle, takve teške povrede nisu evidentirane ni u Ljekarskom nalazu - JU Bolnica Travnik / Hirurgija broj: 6790 od 31.07.2016.godine. Na tom nalazu evidentirane su lakše povrede, koje se poklapaju sa objektivnim dokazima fotografijama, na kojima se vidi ogrebotina na licu, ogrebotine na ruci i manji hematomi kod oštećene u predjelu ruku. Dakle, nema povreda na glavi nastalih od udaraca nekim čvrstim predmetom, nema nikakvih povreda na leđima, niti ima povreda po drugim dijelovima tijela nastalih udaraca nekim čvrstim predmetom, kako to opisuje oštećena A. L.. Pravilno prvostepeni sud u pobijanoj presudi zaključuje da sumnju u tačnost izjave svjedoka oštećene A. L., proizilazi i iz izjave svjedoka Đ. R. i Š. M., na koje se žalba paušalno poziva, jer su ovi svjedoci, nakon njenih tvrdnji da joj optuženi nakon udaranja oduzeo mobilni telefon, marke Samsung 4, vršili istražne radnje pretresanja optuženog, njegovog vozila i njegovih radnih prostorija, a koji su izjavili da kod optuženog ništa nisu pronašli, zbog čega je i prema izjavi tužitelja u tom pravcu obustavljena istraga zbog prijavljenog krivičnog djela „Oduzimanja tuđe pokretnine“. Dodatnu sumnju u tačnost izjava svjedoka oštećene, proizilazi i iz iskaza optuženog koji je dao izjavu u svojstvu svjedoka na glavnom pretresu, kada je izjavio da je on tog dana napadnut u svom stanu, objašnjavajući da ga je oštećena tog dana probudila da bi uzela nekakve stvari, čitavo vrijeme ga je verbalno vrijeđala, izašao je na balkon, zamolio je da se makne sa balkona da ga ne vrijeđa, krenuo je unutra, a ona ga je pljunula više puta, krenula je prema njemu, a pošto je fizički jači, kako je ulazio sa balkona ona je pala unazad i udarila glavom u zid. Otišao je prema sobi uzeo jaknu i htio izaći iz stana, a za njim je ona bacila peglu koja se raspala. Prijavio je događaj u policiji i prijavio napad, odnosno „Nasilje u porodici“ počinjeno u konkretnom slučaju, na njegovu štetu. Ovaj svjedok je ustvrdio da je nakon izvjesnog vremena pozvan da bude saslušan kao optuženi na šta nije pristao, jer on smatra da je u ovom slučaju on oštećeni. Slijedeći dan izvršen mu je pretres auta i radne sobe na poslu, tom prilikom ništa nije pronađeno. Tvrdi da je i ranije napadnut od L. A. za što postoji snimak u predmetu ovog suda broj: 51 0 Pr 120481 16 Pr. Zbog toga u pobijanoj presudi prvostepeni sud pravilno zaključuje, da iskaz svjedokinje A. L. u konkretnom slučaju, nije vjerodostojan jer je suprotan ostalim izvedenim kako subjektivnim, tako i objektivnim dokazima, na koje se izjavljena žalba poziva. Stoga i po ocjeni ovog suda u konkretnom slučaju, dokazna vrijednost dokaza na kojima žalba istrajava, nije u stanju rezultirati drugačijem zaključku u odnosu na onaj koji je izveo prvostepeni sud u pobijanoj presudi, jer se zaista na takvoj izjavi svjedoka / oštećene A. L. nije mogla zasnovati osuđujuća sudska odluka. Ovo i zbog toga u konkretnom slučaju, pogotovo što je oštećena A. L. povodom ovog događaja iznijela i tvrdnju da je ona ranije više puta napadnuta, mada iz pravomoćnog rješenja Općinskog suda u Travniku broj 51 0 Pr 120481 16 Pr proizilazi suprotno. Prema tome, po ocjeni ovog suda, zbog svega naprijed navedenog, iskaz svjedoka oštećene A. L. ne može predstavljati pouzdan osnov iz kojeg se može van svake razumne sumnje zaključiti da je optuženi poduzeo radnje koje su mu stavljene teret, na opisani način potvrđenom optužnicom.

Prema tome, po ocjeni ovog suda, prvostepeni sud je u pobijanoj presudi nakon ponovljenog postupka, pravilno utvrdio činjenično stanje, te iz istog izveo pravilan

zaključak da nema dovoljno dokaza da je optuženi O. L. u konkretnom slučaju, u svemu postupio na način opisan u pobijanoj presudi, a time i počinio krivično djelo za koje se tereti. Dakle, svi izvedeni dokazi na koje se argumentovano poziva prvostepeni sud u obrazloženju, pobijane presude i po nalaženju ovog suda, zaista nisu takvi da bi se imenovanog optuženog, temeljem istih moglo oglasiti krivim. Temeljem izloženog pravilno je prvostepeni sud postupio kada je za radnje iz izreke osporene presude optuženog O. L., primjenom principa *in dubio pro reo* (u sumnji u korist optuženog) propisanog članom 3. ZKP FBiH u konkretnom slučaju, na osnovu člana 299. tačka c) ZKP FBiH, oslobodio od optužbe, radi čega se svi suprotni žalbeni prigovori izjavljene žalbe tužioca upućeni pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, od strane ovog suda ocjenjuju neosnovanim, koji se kao takvi nisu mogli uvažiti. U konkretnom slučaju se ne može ni govoriti o nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju kada ni izjavljena žalba uopće ne nudi nikakve druge dokaze.

Sa izloženog, a cijeneći i ostale žalbene prigovore, po članu 328. ZKP FBiH, odlučeno je kao u izreci.

Zapisničar
Mironija Jozak,s.r.

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić,s.r.